

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820201618
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6820201618.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: T. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny H., dieťa matky: B. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., A. H. XXX, zast. JUDr. Luciou Bakošovou, advokátkou so sídlom Šafárikova 20, 048 01 Rožňava a otca: D. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., Y. XXX/X, zast. JUDr. Evou Bornayovou, advokátkou so sídlom AK v Rimavskej Sobote, Fučíkova 795/15 o návrhu otca na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 8P/52/2020-126 zo dňa 12.03.2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 8P/35/2016-146 zo dňa 7. apríla 2017 bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý T. O. zverený do osobnej starostlivosti otca, matke dieťaťa bola uložená povinnosť platiť na maloletého výživné vo výške 40,- Eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca dieťaťa, a zároveň bol upravený styk matky s dieťaťom. O trovách konania bolo rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 07.04.2017.

2. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 8P/35/2016-146 zo dňa 07.04.2017 v časti o výživnom na maloleté dieťa tak, že matke maloletého dieťaťa bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 80,- Eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca maloletého dieťaťa. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa (otca dieťaťa) zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Okresný súd, ako súd prvej inštancie, svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na ustanovenia Zákona o rodine (zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) upravujúcich výživné maloletého dieťaťa. Skutkovo svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rodičia dieťaťa boli v čase poslednej úpravy výživného nezamestnaní a bez príjmu, matka bola vedená ako poberateľka rodičovského príspevku a prídavku na dieťa, príjemcom týchto dávok bol ale otec. Rodičia nemali ďalšie vyživovacie povinnosti. V súčasnosti sú rodičia rovnako nezamestnaní, ale otec poberá dávku v nezamestnanosti a prídavok na dieťa a matka rodičovský príspevok a prídavok na dieťa. Obom rodičom sa od poslednej úpravy výživného narodilo ďalšie dieťa, ku ktorému si plnia vyživovaciu povinnosť. Majetkové pomery rodičov zostali nezmenené. Otec žije sám s dieťaťom, matka s priateľom a ich dieťaťom. Nakoľko u maloletého T. sa zvýšili výdavky na zabezpečenie jeho potrieb vzhľadom na vyšší vek, vznikli mu nové výdavky, keďže aktuálne navštevuje prvý stupeň základnej

školy. Bolo preukázané, že maloletý má výdavky na bývanie, stravu, ošatenie obuv, hygienické potreby, na lieky na alergiu i v prípade choroby. Tieto výdavky má maloletý i v čase poslednej úpravy výživného, ale bol preukázaný ich nárast vzhľadom na vyšší vek. Súd ustálil, že pravidelné mesačné výdavky maloletého, ktorých pokrytie je nutné zo strany oboch rodičov, sa pohybujú okolo 160,- Eur. Na pokrytie potrieb maloletého dieťaťa oboma rodičmi je tak potrebné zo strany matky dieťaťa platiť výživné vo výške 80,- Eur mesačne, takéto výživné je i v záujme maloletého dieťaťa. Vzhľadom na tieto skutočnosti zvýšil výživné na maloleté dieťa zo sumy 40,- Eur na sumu 80,- Eur mesačne. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v platnom znení (ďalej len „CMP“)

4. Proti rozsudku okresného súdu vo výroku I. podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. V odvolaní namietala, že súd v rámci tzv. vyšetrovacej zásady sa nezaoberal skutočnosťami na strane matky, jej majetkovými schopnosťami, novou vyživovacou povinnosťou, jej výdavkami, a teda skutkový stav neobstojí. Pozornosť upriamila aj na zásadu potenciality príjmov, ktorá sa vzťahuje aj na rodiča, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti a vzhľadom na to, že maloletý má 6 rokov, navštevuje základnú školu, nevyžaduje si starostlivosť od rána do večera, a preto si otec môže nájsť adekvátne zamestnanie, aby sa mohol podieľať na úhrade výdavkov na maloletého. Matka tiež uviedla, že jediný jej príjem je rodičovský príspevok vo výške 275,90 Eur a prídavok na dieťa vo výške 25,50 Eur. Druh matky sa nespoluodieľa na príjmoch, keďže sa v čase podania návrhu nachádzal vo výkone väzby. Matke nie je jasné, ako súd dospel k záveru, že pravidelné mesačné výdavky maloletého sa pohybujú okolo 160,- Eur, a preto je potrebné na pokrytie potrieb maloletého dieťaťa zo strany matky výživné vo výške 80,- Eur. Skutočnosť, že matka nie je schopná plniť ani doteraz stanovené výživné, svedčí aj faktu, že otec poberá náhradné výživné. Matka má za to, že súd prvej inštancie nedostatočne skúmal aktuálne možnosti oboch rodičov a potreby dieťaťa a tiež nepreskúmal predošlý stav, za ktorého došlo k určaniu výživného. Podľa názoru matky dosiaľ stanovené výživné v sume 40,- Eur je postačujúce na pokrytie potrieb maloletého aj s prihliadnutím na situáciu matky. Na základe uvedeného navrhla rozsudok okresného súdu zmeniť a návrh zamietnuť, prípadne zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa vo vyjadrení sa k odvolaniu matky uviedol, že rozsudok je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa a nemá voči nemu žiadne námietky.

6. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že neprináleží kolíznemu opatrovníkovi hodnotiť zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia, opätovne však zdôraznila, že v odvolaní podrobne popísala, že konajúci súd nesprávne vyhodnotil odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a majetkové možnosti matky, preto zotrvala na odvolacom návrhu.

7. Otec maloletého dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu matky zo dňa 05.05.2021 uviedol, že od poslednej úpravy výživného uplynuli už 4 roky, maloletý je žiakom prvej triedy základnej školy, má už takmer 7 rokov a úmerne s jeho vekom sa zvýšili náklady na výživu, ošatenie a výdavky spojené s návštevou základnej školy, pričom tieto výdavky podrobne popísal. V súvislosti s plnením si školských povinností uviedol, že musí hradiť i pripojenie na internet v sume cca 10,50 Eur mesačne a taktiež musí hradiť výdavky spojené s bývaním, ktoré činia sumu 123,90 Eur za nájom bytu, 17,90 Eur za elektrinu, 4,64 Eur za rozhlas a TV a 19,90 Eur za DIGI Slovakia, s.. r. o. ako aj ďalšie výdavky na domácnosť. Výška výživného na maloleté dieťa, ako bola stanovená poslednou úpravou vo výške 40,- Eur je nepostačujúca.. Ďalej otec dieťaťa uviedol, že v súčasnej dobe mu vznikla vyživovacia povinnosť na maloleté dieťa, a to X. O., ktorá sa narodila XX.XX.XXXX, kde toto dieťa pochádza zo vzťahu s jeho súčasnou partnerkou. V čase podania návrhu bol zamestnaný na základe pracovnej zmluvy, na dobu určitú na obdobie 6,5 mesiaca, teda od 18.05.2020 do 30.11.2020, následne je bez pracovného pomeru. Prídavok na maloleté dieťa poberá v sume 29,42 Eur. Otec maloletého dieťaťa mal za to, že od poslednej úpravy výživného pre dieťa nastali podstatné zmeny, ktoré odôvodňujú potrebu zmeny pôvodnej úpravy výživného na dieťa. Zároveň zdôraznil, že matka maloletého dieťaťa sa nezúčastnila pojednávania na Okresnom súde v Revúcej konanom dňa 12.03.2021, hoci mala riadne vykázané doručenie predvolania na pojednávanie. Neospravedlnila svoju neúčasť na pojednávaní, ba dokonca ani nedala písomné vyjadrenie k návrhu na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, ktorý otec podal na súd, a ktorý jej bol riadne doručený. Preto nesúhlasí s vyjadrením právnej zástupkyne matky, ktorá v odvolaní uvádza, že súd prvej inštancie rozhodol bez vypočutia matky a bez toho, aby sa mohla brániť proti tvrdeniam otca. Tieto tvrdenia považuje zo strany matky za tendenčné a zavádzajúce. To, že sa matka svojvoľne bez ospravedlnenia nezúčastnila na pojednávaní, taktiež sa ani písomne nevyjadrila k návrhu, ani nevydokladovala svoje majetkové pomery, nie je dôvodnom na zrušenie, či zmenu napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

8. Konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je upravené v § 111 a nasl. CMP.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, bez viazanosti rozsahom odvolania (§ 65 CMP), bez viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 66 CMP), prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP - zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok) a rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti, najmä vo vzťahu k námietkam uvádzaným odvolateľkou v odvolaní.

14. Odvolaním napadnutým rozsudkom bola uložená povinnosť matke maloletého dieťaťa prispievať na výživu maloletého dieťaťa zvýšeným výživným zo sumy 40,- Eur na sumu 80,- Eur mesačne.

15. Okresný súd správne poukázal na ust. § 62 Zákona o rodine, podľa ktorého plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, pričom obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

16. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje pilier systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb v spoločnosti, a to deťom. Čo sa týka povinnosti prispievať na výživu svojich detí, je potrebné prihliadať na faktory nielen na strane oprávnenej osoby, a to maloleté dieťa, ale aj na strane povinnej osoby, v tomto prípade matky dieťaťa. Na strane povinného, teda matky dieťaťa, sú to v prvom rade zárobkové možnosti a schopnosti, a to aj vzhľadom na subjektívne podmienky, majetkové pomery, majetkové pomery, životnú úroveň a pod. Určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade. Vodiacou zásadou na určenie výšky výživného na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov, a na strane oprávneného, teda dieťaťa, zásada, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, to znamená, že ich životná úroveň má byť približne rovnaká, ako je životná úroveň toho ktorého rodiča. Pokiaľ obidvaja rodičia majú približne rovnakú životnú úroveň, ich subjektívne podmienky, majetkové pomery sú približne rovnaké, potom vzniká potreba upraviť výživné tak, aby vyživovacia povinnosť oboch rodičov zaťažovala rovnako.

17. V tejto súvislosti okresný súd vykonal dostatočne rozsiahle dokazovanie a podrobne odôvodnil prečo určil výživné v takej miere, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Zaoberal sa zárobkovými schopnosťami tak otca ako aj matky, a to aj vzhľadom na subjektívne a objektívne okolnosti. Čo sa týka matky, na jej strane sa zaoberal skutočnosťami, ktoré mohol zistiť v rámci tzv. vyšetrovacej zásady, a to aj vzhľadom na to, že matka sa pojednávania vytyčeného na deň 12.03.2021 nezúčastnila, svoju neúčast' neospravedlnila a ani k návrhu otca sa písomne predtým nevyjadrila. Okresný súd tak v rámci vyšetrovacej zásady zistil, že matka dieťaťa je nezamestnaná, pribudla jej vyživovacia povinnosť, majetkové pomery rodičov zostali nezmenené. To, že matka maloletého dieťaťa sa vlastným zavinením nezúčastnila pojednávania, neospravedlnila svoju neúčast', nevyjadrila sa k podanému návrhu, nemôže v rámci podaného odvolania zneužívať s tým, že súd nevykonal dostatočné šetrenie. Okresný súd vykonal šetrenie v rozsahu, v akom relevantné skutočnosti je možné zistiť v rámci správ či už z verejných orgánov alebo tretích osôb a nemožno mu vyčítať, že sa nezaoberal skutočnosťami, ktoré matka v rámci celého konania neprezentovala. Pokiaľ matka v odvolaní poukazuje na zásadu potenciality príjmov, mala by si uvedomiť, že táto zásada sa vzťahuje rovnako na ňu a nielen na otca dieťaťa. Odvolací súd si je však vedomý, že vzhľadom na región, v ktorom obaja rodičia žijú, ako aj na pandemickú situáciu, možnosť nájsť si adekvátnu prácu je minimálna. To však neznamená, že pokiaľ rodičia majú deti, nie sú povinní sa o ne dostatočne starať a zabezpečovať im riadnu výživu. Pokiaľ od poslednej úpravy výživného ubehlo niekoľko rokov a nástupom maloletého dieťaťa na základnú školu sa automaticky zvýšili všetky výdavky v súvislosti s dieťaťom, nemožno hradením týchto zvýšených výdavkov zaťažovať len jedného z rodičov, zvlášť, keď majetková a životná situácia oboch rodičov je približne rovnaká. Obaja sú nezamestnaní, obaja majú inú vyživovaciu povinnosť, obaja majú minimálny príjem. Odvolací súd zdôrazňuje, že obaja rodičia majú rovnakú vyživovaciu povinnosť k svojmu dieťaťu, preto určená výška výživného má spravodlivo pokrývať náklady maloletého dieťaťa tak, že v rovnakej časti hradí otec a v rovnakej časti matka. Vplyv na výšku výživného má však aj iné plnenie zo strany otca v prospech maloletého dieťaťa, pretože otcovi dieťaťa je maloleté dieťa zverené do jeho osobnej starostlivosti, s čím sú spojené výdavky so zabezpečením bývania, ktoré sa odzrkadľujú jednak v spotrebe energií, vody, hygienických potrieb, zabezpečení stravovania, oblečenia, výdavkov v rámci školskej dochádzky,

voľného času dieťaťa, pričom je potrebné prihliadnuť nielen na materiálnu, a teda finančnú zaťaženosť otca dieťaťa, ale aj časovú zaťaženosť, kedy otec sa musí venovať dieťaťu v prípade jeho zdravotných problémov, návštevám škôl v rámci rodičovských združení a primerane sa starať o jeho spoločenský, kultúrny a športový rozvoj. Všetky tieto okolnosti a zaťaženosť na strane otca dieťaťa je potrebné zohľadniť aj pri stanovení výšky výživného. Z uvedeného hľadiska preto okresný súd dospel k správne mu záveru, že zvýšenie vyživovacej povinnosti matky k dieťaťu je dôvodné. Je nepochybné, že vyživovacia povinnosť bola upravená naposledy v roku 2017, pričom dieťa je staršie, zákonite sa zvyšujú jeho výdavky, a to nielen samotným vekom, ale aj nástupom na povinnú školskú dochádzku, ako aj výdavky sa zvyšujú z dôvodu zvyšovania životných nákladov.

18. Odvolací súd v prihliadnutí na uvedené skutočnosti sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu ohľadne výšky výživného, a preto rozsudok okresného súdu bol ako vecne správny potvrdený. Nebolo by spravodlivé, aby pri približne rovnakých pomeroch matky a otca dieťaťa, zvýšenie výdavkov na strane dieťaťa znášal len otec. V žiadnom prípade sa nemožno stotožniť s tvrdením matky v odvolaní, že doposiaľ stanovené výživné v sume 40,- Eur je postačujúce na pokrytie potrieb maloletého, kde toto výživné sa pohybuje na hranici zákonného minimálneho výživného. Zvýšenie výživného na sumu 80,- Eur mesačne je síce výrazným zvýšením oproti pôvodnému výživnému, avšak je odôvodnené zvýšenými výdavkami na strane dieťaťa, pričom na výžive dieťaťa sa musí rovnako podieľať tak ako otec, tak aj matka.

19. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie okresného súdu v celom jeho rozsahu, nakoľko nie je viazaný rozsahom odvolania ani odvolacími dôvodmi a nakoľko nezistil žiadne vady rozsudku, rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny, a to aj vo vzťahu k rozhodnutiu o náhrade trov konania.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 52 CMP (žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).